LA CÒNSOLA

ANY I | *PERIÓDIC QUINZENAL D'INFORMACIÓ SARRIANENCA* | NÚM. 4

ACCIÓ SARRIANISTA

EN DESAGRAVI

(Continuació)

Sarrià és un poble on els sentiments tradicionals hi són pregonament arrelats i on la quasi totalitat dels habitants compleixen els deures del católic; però sense imposicions ni violències que tampoc s'avindrien amb el nostre temperament, sinó per pròpia convicció.

I nosaltres ens enorgullim d'aquest esperit tradicional de què està saturat el nostre poble perquè (tot i prescindint de la part anímica) és el millor atribut que acompanya al sarrianenc rodejant-lo d'una aureola de bonhomia, que predisposa molt faborablement a qui el parla per primera vegada. Podriem demostrar això amb casos pràctics i tenim la convicció que el mateix poden fer els nostres llegidors.

D'altra part, si aquests literats d'afició són tan progressistes que ens diuen *retrógrados*, sortosament en castellà, als sarrianencs, els contestarem que el Catolicisme no és cap cosa passada ans ha estat sempre actual i avui precisament presenta un caire de la major *modernitat;* si per altra cosa no, per sols aquest motiu, ells que es creuen aimants de tot l'espatarrant de les altres terres haurien d'acceptar-lo o al menys respectar-lo. Però no; no els interessa d'enterar-se del magnífic halè que l'universalisme catòlic ha pres en nombre de nacions; és preferible d'*ingerir* l'escepticisme dissolvent, importat per les intel·ligències corrumpudes i ocupar-se del mode d'adaptar-les a la nostra terra, verge encara de decadències i espiritualment robusta.

No és el camí més honest per assolir nomenada el de desbarrar contra els sentiments tradicionals d'un poble; allò que en realitat obtindrà el que ho intenti es el menyspreu o la compassió dels que el llegeixin, encara que exteriorment simulin adelitar-s'hi.

Es fan en els escrits esmentats cruents càrrecs al nostre poble perqué segons opinió de l'articulista és ensopit i parasitari, on no arrela cap elevat ideal, constituint la rutina la seva única força dinàmica. Això revela un gran desconeixement de la psicologia dels sarrianencs; el nostre convei confon lamentablement el *pacifisme* amb l'*ensopiment*, i Sarrià es un poble pacific, i ho ha de serho per l'índole dels seus habitants.

L'element obrer que és el que dona més manifestacions d'agitació, està constituit a Sarrià en un tant per % crescut per paletes, l'ofici dels quals pel seu caire de noble especialitat es manté a un nivell de civilitat més enlairat que el dels diversos rams de fabricació i, per tant, les seves reivindicacions han estat plantejades sempre sense estridències remarcables.

La classe mitjana, molt nombrosa a Sarrià, està integrada principalment per contractistes d'obres i petits comerciants i industrials, els quals com que del treball viuen, posen tot llur interès a què no sigui pertorbat per convulsions violentes sinó que es desenrotlli dintre un ambient de tranquilitat i harmonia.

Com a consequència d'aquesta placidesa que és fama que hom disfruta a Sarrià són moltes les families, escollides entre l'aristocràcia del treball i de les ciències catalans aixi com infinitat d'es-

22 OCTUBRE 1919 PREU 20 CTS.

trangers que, fugint de l'agitació ciutadana s'han instal·lat entre nosaltres i cada dia va en augment ço que en podriem dir alta societat sarrianenca com ho demostra el gran nombre de luxosos estatges que s'han construit i es construeixen al voltant del casc antic de Sarrià, donant al nostre poble un aspecte de riquesa assolit per pocs pobles de Catalunya.

Essent tal com deixem descrita la constitució de Sarrià, és un il·logisme pretendre que aquí arrelin certes tendències polítiques que enyora el flamant col·laborador d'*El Diluvio*.

A Sarrià hi són ben aferrats els dos ideals que més ennobleixen els pobles: Religió i Pàtria. Ben tradicional és, com havem dit abans, la religiositat d'aquest poble i potser principalment per això el fuetegen tant les columnes del diari anticlerical; però els veritables sarrianencs els que ens enorgullim dient-nos-en i tots quants estimen el nostre poble volem que continuï mantenint ben alta la senyera de la seva Fe, segurs que no li serà obstacle pel seu progrés, sino tot lo contrari, contribuirà a fer de Sarrià un poble gran en tots els ordres com ens ensenya la Història que han estat els pobles creients.

La idea de Pàtria ha tingut sempre a Sarrià arrels pregones, però d'una manera especial ha pres d'uns anys ençà nova arborada. Sarrià, fits els seus ulls en Catalunya ha treballat pel seu espandiment nacionalista i per la consecució de les seves reivindicacions. La catalanitat de Sarrià ha estat palesada moltes vegades i en resorgir ara amb mes intensitat que mai l'ideal patriòtic, Sarrià ha donat exemples de pregona lleialtat i el seu jovent té els seus millors entusiasmes per la causa lliberadora, desitjós de veure la nostra nació elevada al nivell que li pertoca.

A Sarrià se sent i es practica l'amor al pròxim en un grau de suprema eficàcia. Els llegats particulars i les entitats benèfiques constituides realitzen una tasca de caritat pràctica que a pocs pobles pot trobar-se, fent que sigui real la dita que *a Sarrià no hi ha pobres.*

No volem, portats del nostre amor a Sarrià, significar que tot aquí és perfecte i que no hi ha coses censurables. Precisament en un dels últims articles en el qual el nostre convei sembla canviar de diapasó es fan algunes lamentacions referents a deficiències en serveis publics i sanitaris, que nosaltres som els primers de reconèixer, però en gran part nosaltres en fem responsables als qui no han sabut d'aprofitar de l'oportunitat única que presentaven certes entitats potentíssimes quan tant necessitaven del nostre municipi... Allavores si que amb una mica de sentiment sarrianista s'hauria pogut embellir i fins sanejar del tot el nostre poble!

Sense pretendre erigir-nos en consellers, acabem dient al nostre convei al·ludit que si encaminés les seves campanyes en sentit purament sarrianista, ens tindria al seu costat, però mentre fereixi els nostres ideals que considerem intangibles i parli despectivament de Sarrià, estarem enfront d'ell.

Una declaració seva ens fa dubtar que emprengui el primer camí, declaració que no li perdonem, i es la de negar-se públicament fill de Sarrià; a nosaltres això ens sona a blasfèmia i no creiem pugui haver-se dit en un moment de serenitat; perquè del contrari, essent el sarrianisme un aspecte del nostre catalanisme íntegre, hauriem de contestar-li parodiant les paraules d'un poeta quan parla del català i li diriem que «el sarrianenc que deixa d'ésser sarrianenc no és res».

FREDERIC AMAT

CONVERSA QUINZENAL

Foraster.—Hola Vicents; feia dies que no ens haviem vist.

Vicents.—Encara t'espero a darreries del mes passat.

For.—Em va ésser del tot impossible de venir; però deixem de banda això i parlem de les nostres coses. Vaig rebre els programes que de les festes em vas enviar.

Vic.—¿Què et semblen?

For.—Noi no puc dir-te res més que el que amb

molt d'encert deia «La Veu de Catalunya» dels programes oficials. Dels particulars només n'he vist un que és el de l'envelat del carrer de Sant Lluis.

Vic.—No me'n parlis. Sembla mentida que encara hi hagi a Sarrià qui gosi posar en un programa «Juventud Sarrianense» i «entoldado». L'any que ve ja farem veure de llevant a ponent que a Sarrià, gràcies a Déu, només hi ha que Joventut sarrianenca.

For.—Ja haveu tingut una festa major ben desgraciada, ja!

Vic.—¡Ca! Tot el contrari: més divertida. Per uns la festa va començar diumenge; per altres dijous. Ja veus si estem sortosos que fins podem triar quins dies de festa ens són més convenients. La meva Festa major va ésser de diumenge a dimecres.

For.—Ja em va estranyar de no veure't a l'envelat; jo hi vaig anar cada dia des de dijous i crec haver-ho passat bastant bé. T'agrairé m'espliquis les festes on tu has assistit i jo t'esplicaré el de l'envelat i així quedarem enterats de tot.

Vic.—Està bé. Pels preparatius *que no es veien* tenia l'aire d'ésser una Festa ben avorrida. L'«Orfeó» volia fer sardanes però el bon seny — que sempre és profeta — els va fer veure *que tindrien aigua*. No es va saber, fins que van sortir els programes oficials — que per cert aquest any han sortit ha temps — quina cobla vindria, encara que tots els bons sardanistes ja suposaven que seria la mateixa de cada any.

El dissabte, en sortint de casa i passar per la plaça d'En Prat, vaig tenir una sorpresa: em creia que havien acampat al voltant de les valles de l'orinador una banda de gitanos, però vaig poguer comprovar més tard que eren les barraques en construcció de la fira. A la tarda es van repartir almoines. A la nit va sortir el número extraordinari de *LA CÓNSOLA*.

For.—T'haig de dir que, salvant millor parer, està bastant bé...

Vic.—Tot llegint *LA CÓNSOLA*, vaig arribarme fins al camp d'esports de l'Avenç, davant els Salesians, perquè hi havia ball d'orquestra. Poca gent perquè ja es sabut que en vigílies de Festa major a totes les cases hi ha feina. La pluja—que va començar a quarts d'una—ens va fer marxar.

Quina bola em va agafar diumenge quant en sortint de casa per anar a ofici vaig veure que encara plovia! Vaig pensar amb les sardanes, amb l'envelat i més que tot, amb el deslluïment de les sabates que aquell matí estrenava. Acabat l'ofici es van haver de ballar les sardanes dintre la Casa de la Vila. L'Esbart Sarrianenc del Centre Regionalista va presentar uns ballets...

For.—¿Ho van fer bé?

Vic.—Si, però estan acostumats a una altra música i de tant en tan s'equivocaven. ¿Saps?

En havent dinat vaig anar a l'Obra Social on inauguraven la secció «Círcol Obrer» i entronitzaven el Sagrat Cor. El café, ple de gom a gom. El quintet Reial executava belles composicions... A les cinc va arribar el senyor Bisbe, omplint-se la sala d'actes fins al punt de no poder-s'hi donar un pas. El senyor Negre va fer el discurs d'obrament. El Dr. J. M. Boix, tot documentat, va parlar d'El Deure i la responsabilitat de la reforma social i el senyor Canals ya assenyalar el camí i va fixar els propòsits de la nova entitat que no té cap color polític i és únicament propulsora de l'obrerisme catòlic. A dins de l'Obra tothom hi cap. Finalment el senyor Bisbe va parlar de l'origen del moviment revolucionari actual que va atribuir a la deïficació del trilema democràtic. I, totseguit, xampany i pur...

For.—I tu te'n devies aprofitar no recordant que els amics també fumen...

Vic.—Com que el temps clarejava les sardanes es van ballar a la plaça de l'Orri, plena de cap a cap. Jo crec que tot lo poble ballava.

For.—I a comèdia ¿on hi vas anar?

Vic.—Jo només vaig allà on me conviden: a *La Violeta* que ho van fer molt bé i ho tenien guarnit amb gust i... amb claror.

El dilluns com que em vaig llevar tard, no vaig ésser a temps als funerals. Va fer mal temps, no es va fer res a l'Envelat i les sardanes es van ballar a cá la Vila. Vaig aprofitar l'estona per anar a veure l'Exposició de fotografies del meu amic Ferran, que és una exposició que està molt bé amb belles vistes d'interiors i treballs lloables com és ara una vista panoràmica de Sarrià de 2 metres 70 de llargada.

Al vespre les músiques dels balls van fer una tocada a l'Ajuntament i altre cop sardanes i més sardanes a aixopluc.

For.—¿I dimarts?

Vic.—Mal temps; però a la fi es van ballar les sardanes a l'aire lliure amb una gran gentada que

hi havia. Em van pescar un duro pel concert de l'endemà! ¡Que consti!....

For.—I dimecres?

Vic.—Focs a Pedralbes, cants pel chor de «La Violeta» que, per cert, em van fer perdre una sardana del gran concert organitzat pel jovent dels Regionalistes al «Spring» i que va ésser un èxit per la cobla «La Principal» de La Bisbal. Tot Sarrià distingit era a aquest concert de sardanes. Va ésser una festassa memorable que cal incloure cada any al programa aixicom la festa infantil que es va fer dijous i que va completar-se amb el repartiment de premis que es va fer el diumenge passat a cà la Vila.

For.—¿I al Centre Regionalista no van fer res?

Vic.—Van donar un lonx als músics bisbalencs els quals, agraïts, van tocar unes sardanes que va ballar tot el «Centre» en pes. I aqui, amic foraster, acaben les meves festes.

For.—Doncs jo, vaig pujar dijous a veure la funció de l'Envelat que, tot i el fred que hi feia, era ben ple. Vaig tornar-hi divendres i dissabte a ballar, i val a dir que els balls eren concorreguts i distingits, i dilluns vaig fer el ball final ja que diumenge havia plogut. Aquest darrer dia hi havia poca gent i encara alguna noia que no ballava pas com cal...

Vic.—Es veu que els papàs d'avui dia fan els ulls... petits.

For.— Si; i jo faig tard. Adéu.

Vic.—Adéu.

EN LLUÍS

PROBLEMES D'URBANITZACIÓ SARRIANENCA

IV

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES FERRAN

N'Anton Ferran, mestre fotògraf, té el secret del contrallum. Bon artista, aconsegueix la fotografia amb una visual perfecte i en la seva especialització de reproductor d'interiors ha resolt notablement problemes de llum.

En el retrat fotogràfic també aconsegueix avalorar objectivament el posant i n'obté bells resultats; vegi's, per exemple, el d'En Rocamora, escultor, el de la «Indiana Margarida» filla d'En Ferran, la tanagrina «Noia del vano» la filla segona d'En Mumbrú habillada de reina flòralesca etc.

Les vistes de Sarrià, que tan admirariem, són poques: bells jardins, reixats senyorivols, portals humils, carrers assolellats d'aquests que el modernisme arquitectònic no ha deshonorat, carrers mixtos amb vestigis de tanques i parets enrunades on les mimoses i les acàcies hi abandonen llur gentil desmai... En la vista del pantan de Vallvidrera s'hi sent tota la nostàlgia d'un capvespre de tardor; i tota la noblesa monacal en la reproducció del monestir de Santa Maria de Ripoll.

Però lla on més se palesa l'hàbil mestratge d'En Ferran és, com ha estat dit, en la reproducció d'interiors. Vegi's per exemple, el de la nostra Parròquia, el del menjador de cân Romagosa a Vallvidrera, els dels salons de cân Rosales i de cân Xurruca etc.

Uns tapissos de N'Anton Vidal, completen l'exposició. Voldriem conèixer En Vidal, en la pintura lliure.

Preguem a En Ferran que, a guisa de col·lecció reprodueixi els més bells recons de Sarrià. Potser endevinariem a què es deu el desencantament dels nostres carrers d'avui amb cases d'estil de darrera hora, ens alliçonariem per l'endevenidor, i podriem amostrar-ho als nou-vinguts dient-los : *Aquest era el bell Sarrià d'ahir; refeu-lo vosaltres novament i ateneu-vos a la tradició que mai no nega les innovacions intel·ligents si són lliures de caprici.*

FIDES

LES FESTES DEL ROSER D'ENGUANY

ELS PROGRAMES

Una de les coses més ologiades d'aquesta Festa major ha estat els programes. Naturalment que ens referim als redactors en català que és on l'editor hi ha posat més d'amor. N'han sortit tres: el de l'Ajuntament a cura d'En Josep Obiols; el dels germans Ribes amb gran riquesa de boixos, a càrrec dels dits germans i d'En Ramon Sunyer i el de *LA CÓNSOLA* a cura nostra. Tots tres estaven bé, millor: molt bé. Sarrià amb els esplèndids programes d'enguany ha batut el record dels impresos de festa major. ¡Quina vergonya per aquells que encara els fan mal fets, en castellà i sense donar-hi importància!

LA LLENGUA CATALANA

Han estat redactats en català els impresos següents: cartell i programa oficials; programa Ribes; programa *CÓNSOLA*; programa *Esbart* i sardanes; programa de l'Obra Social; programa del partit de fútbol i programa Concert del Spring i, cal remarcar-ho, els diplomes honorífics als nois i noies de les escoles oficials editats pel magnífic Ajuntament.

LA BANDERA CATALANA

Ha onejat durant les festes a Casa la Vila, al Centre Regionalista, a l'Orfeó Sarrianenc i a l'Obra Social. Als pals de l'envelat també se n'hi veia alguna però tan avergonyida entremig de les altres que s'arronsava i amagava talment que haurieu dit que no n'hi havia cap.

Cal assenyalar que, per mor d'haver-se romput el pal que l'aguanta la bandera oficial no ha pogut ésser hissada aquests dies a Casa la Vila. Només la bandera catalana ben alta, ben dreta i ben sola....

FESTES RELIGIOSES I ALMOINES

Es llegendària la catolicitat dels sarrianencs. Amb motiu d'aquestes feses, l'esperit tradicional del poble ha estat palesat altra vegada amb el bell esplendor amb què ha celebrat les festes religioses. A l'Ofici del diumenge, dia 5, hi va concórrer el magnífic Ajuntament en corporació, el jutjat municipal i la Junta Directiva de l'Associació d'Amics dels Pobres. Va dir-lo el reverend Joan Basany, prevere, rector de la parròquia, i va predicar el reverend Pere Bosch, prev. A la tarda, es va cantar un Rosari solemne per l'escolania que dirigeix el director de l'Orfeó Sarrianenc, Mossen Obiols, prevere.

Dilluns dia 6, es va dir un funeral en sufragi dels veïns morts durant l'any. L'ofertori va ésser nombrosíssim.

El repartiment de bons d'especies a càrrec de la benemèrita Associació d'Amics dels Pobres, es féu el disabte i el diumenge així com el de premis a la viduetat que va establir el difunt Jaume Piquet. L'Obra Social, pel seu compte, també celebrà la seva inauguració oficial amb un repartiment de bons quadruplicats.

SARDANES

Les sardanas són el número més popular del programa. Com ja ha estat dit, la sardana, avui dia és un ball sarrianenc. A Sarrià balla sardaues tothom. Fa dotze anys que les audicions de sardanes les dóna, per la festa major, la cobla La Principal, de La Bisbal, que compta en aquest poble amb un grup d'admiradors entusiaites i amb la simpatia de tot lo veïnat. La primera ballada va ésser en sortint d'ofici, al saló del consistori per amor de la pluja; la puntejaren bon nombre de regidors i distingides personalitats del poble i les anelles de dansaires s'estengueren per tot lo casal. En acabat l'Esbart Sarrianenc de Folklore del Centre Regionalista interpretà els ballets comarcals «Els Cascavells», «La Patum» i «L'Indiot» que foren ovacionats.

Les sardanes del diumenge, a la tarda, a la plaça de la vila, van ésser animadissimes, agotantse els rams d'obsequi. Van sortejar-se tres garlandes que van ésser ballades per tres parelles gentils. Va acabar la ballada amb la sardana «Himne Català», d'En Solé, chorejada pels sarrianencs patriotes.

Dilluns, tarda i nit, hi va haver sardanes a l'es-

tatge de l'Ajuntament, per mor del mal temps, i dimarts també, tarda i nit, i per la mateixa cobla de La Bisbal, a la plaça de la Vila.

CONCERT DE SARDANES

Aquest concert va ésser organitzat pels admiradors de la cobla La Principal, de La Bisbal. Va tenir lloc dimecres dia 8, a les deu del vespre, a la sala d'espectacles del «Spring Cine». S'hi entrava per invitació i la gentada que hi va acudir va impossibilitar que hi pogués ésser tothom que volia. Hi havia distingits compositors catalans, entre ells els mestres Pujol i Toldrà, que es van veure obligats a aixecar-se per rebre els aplaudiments del públic en ésser executades llurs sardanes. Es van haver de repetir la majoria de les que figuraven en el programa i al final a precs unànimes del públic, la cobla va tocar «Els Segadors». els quals, executats per instruments sonors com els que usen aquells músics, i en una sala closa, van resultar imponents.

A aquesta audició, selectíssima, hi havia, ultra les autoritats municipals, presidides per l'Alcalde En Rafel Batlle i Miquelerena, les més distingides famílies de Sarrià, la Junta directiva del Centre Regionalista i representació de la de l'Orfeó Sarrianenc, amb el seu director Angel Obiols prevere.

FESTA ESCOLAR

El repartiment de premis als nois i noies que ho meresquessin per llur aplicació durant l'anyada va tenir lloc, diumenge, 12 octubre, al saló del Consistori sota la presidència del Conseller en cap, Rafel Batlle. Acabat el repartiment tots els alumnes de les escoles oficials presents a l'acte van ésser obsequiats amb un berenar.

EPIGRAMA

La flauta s'ha cremat sota d'un pi
La polsera-rellotge es descenyia

El primer tram

L'ocell repren la cançó de l'auriga
Filis tiny son cabell
Les calces al terrat se li orejaven

El davantal del carnicer vermell
Gertrudi hi ha infantat son primer fill

A la Creu Roja guareixen un faune

El sol!

L'Obiols es lleva

J. V. FOIX

INFORMACIÓ SARRIANENCA

UNA DECORACIÓ D'EN SUNYER A SARRIÁ

La notícia és bona: En Joaquim Sunyer, el gran pintor català, té l'encàrrec de decorar els interiors d'un estatge senyorial d'aquest poble. Nosaltres, que tenim una sotragada mortal cada vegada que algun senyor fa construir un edifici de gust dubtós, havem donat gràcies a Déu. Potser l'exemple d'aquest potentat, farà entrar la gràcia al cor dels que volen fer-se una torra a Sarrià i, abans de cridar al contractista, deixaran dormir el projecte un any i després d'haver-ho passat per un tribunal d'assessors responsables, el retiraran i en faran fer un altre que estigui millor i cridaran a un artista decorador com és ara En Sunyer i li faran pintar els interiors, i a un escultor com és ara En Casanovas i li faran esculpir belles figures pels jardins.

Potser així es redimiria Sarrià del seu *Pathécine-styl,* de la seva carrinclona *modernització,* i del seu desplassat *mansardisme.*

UN DESCUIT

En conmemorar l'aniversari de l'hissament de la bandera nacional a Casa la Vila, vam descuidar de recordar que feia de padrí En Carles Xiró i Jordà que aleshores actuava de president efectiu del Centre Regionalista. El dit senyor en aquell acte va fer un discurs de tons catalanissims aplaudit pels concorrents amb entusiasme.

SARDANES
ESCOLA DE SARDANISTES

Ens comuniquen del «Centre Regionalista» que, de diumenge ençà, cada dia festiu hi haurà ballada de sardanes, a les 5 de la tarda, al seu estatge del carrer de Sant Antoni, n.º 2.

A la vegada ens preguen de comunicar als lletgidors de *LA CÓNSOLA* que en el dit «Centre Regionalista» s'ha constituit un grup de jóvens que ensenyarà de ballar sardanes i de contar-les a totes les noies sarrianenques que ho desitgin i als associats que així els escaigui.

Tots els que vulguin aprendre de ballar sardanes passaran, doncs, per l'*Escola de Sardanistes* d'aquesta entitat.

NOMÉS ALLÀ ON LA CONVIDEN

LA CÓNSOLA recorda a les entitats sarrianenques i aiximateix als particulars, que només ressenya els actes on ha estat convidada i que només publica els comunicats que li són tramesos amb el segell de l'entitat o amb la signatura d'una persona responsable.

LA CÓNSOLA només va allà on la conviden, encara que, repeteix, està a disposició de tothom que s'hi interessi. No s'estranyin doncs els que trobin a faltar la ressenya de certs actes que diuen que s'han fet i dels quals no ens n'ha estat donada notícia.

SARRIÀ SENSE ANDÉN

La queixa de tota la vida i de tothom: a l'estació de Sarrià no hi ha andén; a l'estació de Sarrià no hi ha seguretat. Per prendre el vehicle us cal exposar-vos a què se us vingui al damunt un altre cotxe; haveu de rebre el sol o la pluja, o la pedregada; haveu de córrer forçosament; haven d'entrebancar també forçosament.

L'estació de Sarrià està en tan males condicions com si es tractés d'un senzill baixador com és ara el de Provença. L'estació del tren tot ho és menys una estació decent.

Els sarrianencs, però, ja estem avesats a què les companyies, siguin les que es vulguin, ens facin pam i pipa tothora.

SUBSCRIPTORS COL·LECTIUS

S'han abonat com a subscriptors de *LA CÓNSOLA* les entitats sarrianenques «Centre Regionalista» i «Obra Social».

ELS ORINADORS DE LA PLAÇA

Sembla que per tot aquest més quedaran enllestits els orinadors subterranis i comuna pública per hòmens i dones que el magnífic Ajuntament ha fet construir a la plaça Prat de la Riba.

Aquesta reforma en un poble, és de tanta de necessitatcom una escola pública. A Sarrià només ha sabut greu als incurosos.

DE LA PARRÒQUIA
FESTES DE SANTA TERESA

El 13 octubre van començar els Exercicis espirituals de les Teresianes. Els va dirigir el P. Josep de Sant Joan de la Creu.

El dia de Santa Teresa a la missa de sis que es va dir a l'altar de la santa, s'hi va donar la Sagrada Comunió. El 19 hi va haver la festa de la dita santa, amb missa de Comunió general a quarts de vuit, Ofici a les deu i pregàries a la tarda a quarts de cinc.

Durant tots aquests dies, a missa de set, s'hi ve fent el més del Roser.

FESTES DE SANTA CECILIA

Amb motiu de la diada de Santa Cecilia co-patrona de l'Orfeó Sarrianenc, la Junta directiva del mateix prepara un seguit de festes ben gentils i catalanesques: Ofici, concert, sardanes etc... Desitgem per les dites festes al màxim d'esplendor.

OBRA SOCIAL

Disabte passat, de 8 a 9 vespre, van començar les lectures educatives a les quals hom convida els associats.

—El 3 novembre s'inaugurarà el gimnàs que dirigeix el prof. Bricall. Hi haurà classes de franc pels socis i llurs fills i de pagament pels que voldran concòrre-hi al mati.

LA GENT ES QUEIXA SR. ALCALDE...

De l'abandó en què es té Pedralbes. Fa un quant temps que els propietaris de la Font del Lleó tanquen l'aigua i han escarmentat als bons vianants que hi anaven a berenar. També diuen els pedralbencs que la pols no els deixa respirar i qne les aceres fan falta.

De la conveniència d'indicar a la senyorassa Companyia de tramvies que un empleat als quatre cantons de la Font de la Cristina hi és tan necssari com el trolley als cotxes motors perquè la gent, i els conductors i els vehicles sense rails estant perdent la paciència. Fa falta un indicador al carrer de la Creu.

—

Que per trobar el nom d'alguns carrers cèntrics de Sarrià els forasters la passen negre. Falten plaques al carrer d'En Prim, carrer de la Creu...

—

Que els carrers de Sant Lluis i Anglí estan intransitables i que les llombardes de la via són un veritable trenca-colls pels pobre veí que hi ha de passar i pels carros que ja es neguen de passar-hi.

—

La gent es queixa senyor alcalde...

COMUNICAT

En Ròmul S. Rocamora president d'*Esperantanaro Fajro,* ens manifesta, en atenta comunicació, que el domicili d'aital agrupament queda fixat, per ara i tant, en el de l'*Institut d'Estudis Superiors,* carrer Doctor Robert, 11, pral., Sarrià, i que dintre de poc temps serà portat a terme un acte de propaganda inicial d'un nou periode d'actuació dels qui treballen en favor de l'ideal esperantista.

ROBINSON CRUSOE

Per aquests dies es compleix el segon aniversari de la publicació del cèlebre llibre d'aventures que va delactar la nostra minyonesa. Tots els que han llegit l'obra immortal de Daniel Defoe l'il·lustre novel·lista i pamfletista anglès (n. 1671, m. 1731) tindran un record en aquest segon aniversari per Robinson i per Defoë i rellegiran la seva popular història.

BUTLLETÍ DE L'ORFEÓ SARRIANENC

El nostre Orfeó ha començat la publicació d'un «Butlletí» mensual del qual han aparegut tres números. El dit Butlletí compta amb la notable collaboració de distingits conveïns jassia que n'hàgim de lamentar les excessives incorreccions gramaticals i ortogràfiques ben involuntàries al nostre entendre.

Canviem cordialment la salutació que ens adreça.

—Havem rebut els darrers números de les revistes: *Mar Vella, Terramar* i *Ressorgiment.*

«EL MEU PARE I JO»

Amb aquest títol el poeta Josep M.ª López-Picó ha publicat un bell poema imprès a cà l'Altés i que es troba de venda a les bones llibreries de Barcelona.

ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

Els associats d'aquesta benemèrita entitat de Sarrià són els senyors: Josep Carner, Ricard Carbonell, Eduard Esteller, J. V. Foix, Daniel Girona i Llagostera, Josep Obiols, Josep Romani, Frederic Amat, Ismael Smith i Centre Regionalista.

Nosaltres hi voldríem veure associats tots els bons catalans de Sarrià. Adreçar-se al Centre Regionalista, Sant Antoni, 2.

ELS ESPORTS

MOTORISME.—Segons vaig anunciar, diumenge passat va celebrar el «Reial Moto Club de Catalunya» l'anunciat Campionat d'Espanya de Motocicletes i sidecars en el circuït de Cardedeu, Llinàs, Vilamajor, Cànoves i Cardedeu.

La prova va resultar deslluïda degut a l'inclemència del temps, fent que molts corredors no es presentessin, a més del accident ocorregut al corredor Guzman qui va topar contra un arbre donant 3 voltes de campana i llançant-lo contra l'entara amb gravíssimes ferides.

La classificació va ésser la següent: Motos. Primer, Uribesalgo del Madrid, 404 km. en 5 hores 58' 50"; segon Estalella, i tercer Ferran. Sidecars: Primer, Lliviria de Madrid, segon Aguado i tercer Mellado.

N'Uribesalgo i En Lliviria se'n van endur a Madrid el Campionat d'Espanya i Copa del Rei essent molt felicitats.

FUTBOL.—S'ha celebrat el partit d'homenatge Bru-Reguera.

—El 2 novembre gran partit entre l'*Atlétic* de Bilbao i el *Barce.*

—D'una nova sensacional donaré compte en un dels pròxims nombres als futbolistes sarrianencs. Avui només us puc dir que es treballa de ferm per què el projectat sigui ben aviat un fet.

EN FRANCESC

CATALANS DEL ROSSELLÓ. GERMANOR DE RAÇA

Amb motiu de les festes amb què Perpinyà ha honorat el mariscal Joffre, català de soca i rel, una delegació de catalans peninsulars, duent al cap el President de Catalunya ha visitat aquella vila per retre homenatge al cabdill il·lustre. Amb aquest motiu la bandera gloriosa de Catalunya, ha onejat per les terres irredemptes de França i les veus de la raça, confoses, han entonat l'himne simbòlic del nostre comú alliberament nacional.

Catalans abans que tot, catalans per damunt de tot, els perpinyanencs conscients de llur nacionalitat ràcica i els barcelonins patriotes han sentit batre llur cor amb un mateix daler, i els seus víctors a Catalunya han fet trontollar l'encarcarament tricolor de certes representacions oficials.

¡Visca la gran Catalunya!

EL BON HUMOR SARRIANENC

GOIGS A SANTA MODA

DE FALDES CURTES
I REMS PELATS,
DE PITS I ESQUENES DESTAPATS
I ALTRES DIABLURES.
ENCARREGAT DE MALURES,
GUARDEU-LES DE COSTIPATS.

I

Es pot ésser aixerida,
Tenir aire ben gentil,
Cos garbós, bella florida
Com flairós roser d'abril;
Però no cal tallá els draps
Que tapan ossos i hetxures.
Encarregat de malures,
Lliureu-les de costipats.

II

Cal, per ésser bona noia,
Els deures morals complir;
Pot vestir-se segons moda,
Més jamai la carn lluir.
I si amb curtes vestidures
Voleu fer enamorats.
Encarregat de malures,
Guardeu-les de disbarats.

III

Anys enrera sols la platja
Era lloc pels despullats,
Ara es corre amb poc ropatg
Pels paratges mes poblats.
¿Per què van les noies pures
Amb vestits tan escotats?
Encarregat de malures,
Guardeu-les de fer pecats.

IV

Als ocells els naixen plomes
A altres bèsties bones pells
I per boscos i per comes
Van tapats com sers prudents:
Mai veuràs per les planures
Anar conills amb calats.
Encarregat de malures,
Guardeu-les de costipats.

DE FALDES CURTES, ETC. JA N'ESTEM FASTIGUEJATS.

Oremus... (No n'hi ha perquè s'ha perdut).

JOAQUIM PANADÉS

BOSCH & SARIOLA

CONSTRUCTORS D'OBRES

SANT CARLES, NÚM. 16
SARRIÁ

VICENTS BURRULL
FERRETERÍA

Qui no s'afaita sol és perquè no vol.
Màquines d'afaitar, fulles Gillette i altres útils a preus reduïts

CARRER MAJOR SARRIÀ

BASTÉ I PINTOR DE CARRUATGES
VICENTS RIBA

PRIM, 47 I 49 SARRIÀ

Es guarneixen cotxes i automòbils. Construcció de capotes i fundes. Especialitat en guarnicions a l'*espanyola, anglesa* i *francesa*

PREUS REDUITS

Els cicles "SANTIN"
Són incompatibles per llur resultat
ALFONS BONO, S. EN C.
R. Catalunya, 103 - Barcelona Tel. 1423 G

JOSEP SURRIBAS
ESCULTOR-ADORNISTA
ARQUITECTURA I ESCULTURA
MARBRISTERIA EN GENERAL
Reina Elisenda, 12 i Bonavista, 12 - - SARRIA

CARNICERIA
JOSEP NEBOT, Germans
BOU - BADELLA - BE
ANYELL I CABRIT
P. REINA ELISENDA, 2 - TAULES DEL
:: :: :: MERCAT, 34 I 35 :: :: ::

OUS, POLLERIA I CAÇA
JOAN PRATS
MAJOR, 6 TELÈFON 395-H
SARRIÀ

Fábrica de productes cerámics
FRANCESC I JOAN BROSSA
CARRER SANTA EULÀRIA, 18, 20 I 22

Magatzem i venda de llenya de totes classes i mides, i carbó mineral per cuines i calefacció
Vicents Surribas
SERVEI A DOMICILI CARRER DE CAPUTXINS, 50 I 56 - SARRIÀ

CONFITERIA FOIX
TELÉFON 592-H
MAJOR, NÚMERO 48
SARRIÁ

SIMÓ - S. EN C.

Central: Salmerón, 54 - Gracia
TELÈFONS 400 I 586-G

Sucursal n.º 1: Avinyó, 16 - Barcelona
TELÈFON 1810-A

Sucursal n.º 2: Catalunya, 7 i 9 - Sarriá
TELÈFON 88-H

MAGATZEM I REFINERIA D'OLIS FINS D'OLIVA

PRODUCTES ALIMENTICIS, XAMPANYS, VINS I LICORS DEL PAIS I EXTRANGERS

BODEGUES I CULLITA DE VINS CORRENS, FINS I GENEROSOS

ALIMENTS CONCENTRATS I RECONSTITUIENTS

REPART A DOMICILI

VINYALS: IMPRESSOR - SARRIÁ